

865 14. Febr. 1890: 1. Beh. af Lovf. om Anlæg af en Frihavn ved Rbhvn. m. m.

866

ca. 300 Fod udenfor Forbindelseslinien mellem Kastelspynten og Kalkbrønderiets Nordostpynt. Disse 300 Fod tages fra Bredden af Inderrheden. Det er 300 Fod, som ikke blot alle Smaafartøier, der ligge der og seile, men ogsaa Dampstibene, der komme ud fra eller gaa ind til Havnen, meget ville savne. Jeg skulde derfor ønske, at denne Linie blev trukket noget tilbage. Saa taber man Pladsareal, vil man maasse indvende — jeg indser det ikke, for efter Bedømmelseskommissionens Udtalelser have alle de Tegninger, der have trukket den vestre Begrænsningslinie noget vest for den Tracé, der er lagt for Sernbanelinien til Hellerup, faaet dette fremhævet som en god Side ved Projektet, medens man om Andre, der ikke have lagt den vestlige Grændse af Frihavnen paa denne Maade, har jagt, at dette var en svag Side ved deres Skitse. Naar Bedømmelseskommissionen betragter det som noget Væsentligt og Heldigt, at der skabes et stort Areal, indser jeg ikke, hvorfor man udarbejder et Projekt, hvorved denne Fordel tabes, naar den eneste Grund, som kan anføres og bliver anført, er den, at man ellers kommer til at overskride Sernbanelinien. Men det, der endnu foreligger af denne Linie, er dog kun en Tegning paa Rortet, der ligger ingen Eiendomme eller kostbare Bygninger i Veien for at trække Linien en 3—400 Fod længere mod Vest. Det, jeg altsaa i denne Henseende lægger Bægt paa som et Hovedpunkt, er ikke, hvorledes man i Almindelighed skal anlægge Havnen, men hvorledes man skal anlægge den paa dette specielle Punkt: dens Begrænsning mod Ost. Den bør efter min Mening lægges saa langt til Venstre, at den ikke overstrider Forbindelseslinien mellem de to før nævnte Yderpunkter, altsaa saaledes, at Inderrheden ikke indskrænktes mere end høist nødvendigt derved.

Det andet Punkt, hvor der er Uoverensstemmelse mellem Projektet og Bedømmelseskommissionens Basis for sin Bedømmelse i Forbindelse med dens Udtalelse vedrørende de enkelte Planers Bedømmelse, er Færgehavnen. Kommissionen gjør gjældende, at den maa hævde, at Færgehavnen bør have sit særlige Indløb og ligge saaledes, at det Samfund, som vedrører Færgeren, ikke kommer i Kollision med den øvrige Fart. Kommissionen har overalt, hvor Færgehavnen

ligger midt i et Bassin, erklæret, at dette er en Feil, og nu se vi en Tegning, hvor Færgehavnen netop faaer en saadan Beliggenhed som den, Kommissionen betegner som en Mangel. Jeg kan ikke forstaa det. Jeg har tidligere i Anledning af Færgehavnen ved Helsingør havt Veilighed til at omtale alle de Vansteligheder, der knytte sig til, at en Færgehavn ligger i selve Havnen: Vansteligheder for Benyttelsen af Bolkærkspladsen, Vansteligheder for Stibene ved at komme ind og ud, Vansteligheder ved at svæve og svinge, og her ligger Færgeleiet ikke blot i Nabningen, men Færgeren skal gaa gennem den fælles Nabning, som er saa snever, at hvert Skib, som skal gaa igjennem, maa vente, til Færgeren er passeret. Det ene Mids paa Tegningen viser en Arm, der gaar imod Nordost — det er som sagt beklageligt, at de to Teknikere ved et Arbejde, der har været under Forberedelse i to Aar, ikke have kunnet blive enige — den ene Tegning viser en Arm, som kun er skiftet til at gjøre Uleilighed, medmindre den skal være Bølgebrøder, men skal den være det, saa frasalde vi fuldstændig hele Tanken om at gjøre Inderrheden til Yderhavn, og saa maa Frihavnen bygges efter andre Principer end forudsat af Bedømmelseskommissionen. Det er desuden kun ved at gjøre Inderrheden til Yderhavn, at en Udvidelse nordpaa med forholdsvis Lethed kan foretages. Vil man ikke strax lægge de nødvendige Moler udenfor Inderrheden, saa maa man foreløbig lægge nogle Stærme udenfor Frihavnen. Det er ikke behageligt at begynde med slige foreløbige Møbler; man maa hellere strax gjøre Anlægget saaledes, at det viser, at der er tænkt paa Fremtiden — lad os ikke gaa frem i stumpevis. Naar man nu spørger: Hvorledes er Terrænet benyttet, og hvorledes bør det benyttes? — saa er Svaret, at det maa benyttes saaledes, at der sker lige Skjel mellem Vand- og Vandareal, at hver af dem kommer til sin Ret. Det er prægtigt at have rigelig Plads for Stibene til at bevæge sig paa, men er der benyttet mere Vandareal end strengt nødvendigt, saa kommer det, hvor Pladsen er begrænset, til at gaa ud over Vandarealet, og skal Frihavnen have nogen Betydning, saa maa man have fri Bevægelse i Vand. Der er ingen Tvivl om, at det store sydlige